

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/582/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215217097
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4215217097.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186 proti žalovaným: 1. P. A. R., nar. X.XX.XXXX, bytom Q. XXXX, v konaní zastúpená: Mgr. Klaudia Szekeresová, advokátka so sídlom Široká 569, Tešedíkovo, 2. P. A., nar. XX.X.XXXX, bytom Č., H. XX/XX, v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom: D.. C. D., bytom D. XX, T., o zaplatenie 30.522,26 eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Súd žalobu v časti o zaplatenie 3,89 % úroku ročne zo sumy 26.899,49 eur od 30.7.2015 do zaplatenia a v časti kapitalizovaného úroku vo výške 237,31 eur za obdobie od 11.2.2015 do 21.7.2015 z a m i e t a .

Súd žalobcovi voči žalovanej v 1. rade priznáva 27,04 % náhradu trov celého konania a voči žalovanému v 2. rade žalobcovi priznáva 54,08 % náhradu trov celého konania, o výške ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 18.9.2015 sa pôvodný žalobca (Sberbank Slovensko, a.s. Bratislava) domáhal voči obom žalovaným zaplatenia sumy vo výške 30.522,26 eur s 3,89% úrokom ročne zo sumy 26.899,49 eur od 30.7.2015 do zaplatenia, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 26.899,49 eur od 30.7.2015 do zaplatenia, ako aj zaplatenia sumy vo výške 1.675,52 eur, zaplatenia paušálnej náhrady trov nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur ako aj náhrady trov konania.

Uplatnený nárok pôvodný žalobca odôvodnil tým, že dňa 3.5.2013 uzavrel s oboma žalovanými zmluvu o spotrebnom úvere č. 705 167, na základe ktorej žalovaným ako dlžníkom poskytol úver vo výške 13.900 eur s úrokovou sadzbou 3,89% ročne, fixovanou na dobu piatich rokov. Žalovaní boli povinní uvedený úver splatiť v lehote 360 mesiacov od splatnosti prvej splátky. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanými, pôvodný žalobca listom zo dňa 13.1.2015 rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru k 10.2.2015 a vyzval žalovaných na predčasné splatenie úveru v lehote do 9.2.2015 vo výške 14.854,65 eura. Žalovaní svoj dlh nezaplatili. Ďalej pôvodný žalobca uviedol, že so žalovanými uzavrel aj ďalšiu zmluvu dňa 3.5.2013, a to zmluvu o hypotekárnom úvere č. 93941, na základe ktorej poskytol žalovaným ako dlžníkom úver vo výške 37.100 eur, s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 3,89% ročne, fixovanou na dobu piatich rokov. Žalovaní dohodnuté splátky pravidelne a včas neplatili, preto listom zo dňa 13.1.2015 rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru k 10.2.2015 a vyzval žalovaných na predčasné splatenie úveru v lehote do 9.2.2015 vo výške 38.535,13 eura. Žalovaný ani tento svoj dlh nezaplatil.

Dňa 3.5.2013 uzavrel žalobca s oboma žalovanými aj zmluvu o hypotekárnom úvere č. 93941, na základe ktorej žalovaným ako dlžníkom poskytol úver vo výške 37.100,- eur s úrokovou sadzbou 3,89% ročne, fixovanou na dobu piatich rokov. Žalovaní boli povinní uvedený hypoúver splatiť v lehote 360 mesiacov od splatnosti prvej splátky. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanými, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť aj tohto úveru k 10.2.2015.

Strany sporu dňa 3.5.2013 v súvislosti s oboma úverovými zmluvami uzavreli aj zmluvu č. ZZ1 o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. Dunajská Streda, zapísaným na LV č. 3847, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu voči žalovaným z oboch úverových zmlúv. Žalobca ako záložný veriteľ v zmysle § 151j ods. 1 OZ vykonal záložné právo formou dobrovoľnej dražby, o priebehu ktorej spísal dňa 15.7.2015 notár JUDr. Miloslav Kováč notársku zápisnicu sp.zn. N 539/2015, Nz 24729/2015, NCRIs 25289. Výťažok z dražby, po odpočítaní nákladov dražby, predstavoval sumu vo výške 23.165,14 eur.

Pohľadávka žalobcu zo zmluvy o spotrebnom úvere č. 705 167, po započítaní výťažku z dražby, predstavovala k 29.7.2015 sumu vo výške 1.675,52 eur. Uvedená suma pozostávala z úroku vo výške 482,92 eur, z úroku z omeškania vo výške 553,56 eur a z poplatkov vo výške 639,04 eur, z toho za predčasné vyhlásenie splatnosti úveru vo výške 549,04 eur a z poplatku za zaslanie upomienok vo výške 75 eur = 3 x 25 eur.

Pohľadávka žalobcu zo zmluvy o hypotekárnom úvere č. 93941, po započítaní výťažku z dražby, predstavovala k 29.7.2015 sumu vo výške 30.522,26 eur. Uvedená suma pozostávala z istiny vo výške 26.899,49 eur, úroku vo výške 643,32 eur, úroku z omeškania vo výške 1.510,91 eur a poplatkov vo výške 1.468,54 eur, z toho za predčasné vyhlásenie splatnosti úveru vo výške 1.453,54 eur a z poplatku za vystavenie kvitancie vo výške 15 eur.

Žalobca za dôkaz označil obe úverové zmluvy spolu s výpisom z účtu, vyhláseniami predčasnej splatnosti, Obchodné podmienky pre poskytovanie hypotekárnych a spotrebných úverov zabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti pre spotrebiteľov, zmluvu o zriadení záložného práva, výpis z katastra nehnuteľností, notársku zápisnicu a správu o výkone záložného práva zo 14.8.2015 s doručenkou.

2. V poradí prvým rozsudkom z 25.5.2017 súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť (pôvodnému) žalobcovi sumu 28.395,64 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 26.899,49 eur od 30.7.2015 do zaplatenia. Vo zvyšku (v časti prevyšujúcej sumu 28.395,64 eur ako aj v časti 3,89 % úroku ročne od 30.7.2015 do zaplatenia, v časti prevyšujúcej sumu 799,19 eur ako aj v časti náhrady nákladov vo výške 40 eur) súd žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že (pôvodnému) žalobcovi priznal 81,12 % náhradu trov konania, z ktorej žalovanú v 1. rade zaviazal zaplatiť pôvodnému žalobcovi 1/3 a žalovaného v 2. rade zaviazal zaplatiť (pôvodnému) žalobcovi 2/3 z priznanej náhrady trov konania.

2.1 Uvedený rozsudok súd odôvodnil tým, že mal za preukázané, že (pôvodný) žalobca ako veriteľ uzavrel dňa 3.5.2013 s oboma žalovanými ako dlžníkmi Zmluvu o spotrebnom úvere č. 705167, predmetom ktorej bol účelovo viazaný úver vo výške 13.900 eur na nadobudnutie v zmluve špecifikovanej nehnuteľnosti alebo jej časti vo výške 100% z poskytnutého úveru. Lehota splatnosti čerpaného úveru bola 360 mesiacov, s úrokovou sadzbou 3,89% ročne, fixovanou na 5 rokov, pričom úver mal byť splácaný mesačne, inkasom z účtu dlžníka k 20. dňu príslušného mesiaca. V zmluve boli upravené aj poplatky, medziiným aj za predčasné splatenie úveru vo výške 4% z predčasne splatenej istiny, pričom tento poplatok mal byť splatný pred predčasným splatením úveru, okrem predčasného splatenia úveru na podnet dlžníka podľa § 75 ods. 6 zákona o bankách. Taktiež bol v zmluve upravený poplatok za vystavenie kvitancie vo výške 15 eur.

Súd mal taktiež za preukázané, že (pôvodný) žalobca ako veriteľ uzavrel dňa 3.5.2013 (deň overenia podpisov žalovaných) s oboma žalovanými ako dlžníkmi Zmluvu o hypotekárnom úvere pre mladých č. 93941, predmetom ktorej bol účelovo viazaný úver vo výške 37.100 eur na nadobudnutie v zmluve špecifikovanej nehnuteľnosti alebo jej časti. Lehota splatnosti čerpaného hypoúveru bola 360 mesiacov, s úrokovou sadzbou 3,89% ročne, fixovanou na 5 rokov, pričom hypoúver mal byť splácaný mesačne, inkasom z účtu dlžníka k 10., resp. k 15., resp. k 20 dňu príslušného mesiaca, pričom prvý platobný deň mal byť zhodný s prvým dňom čerpania úveru a všetky nasledujúce platobné dni mali byť číselne

zhodné s taktom určeným prvým platobným dňom. Aj v tejto zmluve boli upravené poplatky, medziiným aj za predčasné splatenie úveru vo výške 4% z predčasne splatenej istiny, pričom tento poplatok mal byť splatný pred predčasným splatením úveru, okrem predčasného splatenia úveru na podnet dlžníka podľa § 75 ods. 6 zákona o bankách. Taktiež bol v zmluve upravený poplatok za vystavenie kvitancie vo výške 15 eur.

Žalobca (pôvodný) ako záložný veriteľ a obaja žalovaní ako záložcovia uzavreli dňa 3.5.2013 Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v znení Dodatku č. 1 z 24.5.2013, a to k nehnuteľnostiam spomínaným v oboch úverových zmluvách s tým, že hodnota tohto zálohu ku dňu podpisu záložnej zmluvy bola 53.000 eur. Uvedený záloh zabezpečoval riadne, úplné a včasné splatenie zabezpečenej pohľadávky z oboch horeuvedených úverových zmlúv, pričom najvyššia hodnota istiny zabezpečovanej pohľadávky bola 51.000 eur.

Podľa čiastočného výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. C. J., vyhotoveného 19.8.2015, sa na nehnuteľnostiach v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch žalovaných začal výkon záložného práva záložným veriteľom - žalobcom. Taktiež je v poznámke zapísané aj oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe.

Bratislavský notár JUDr. Miloslava Kováča notárskou zápisnicou N 539/2015 Nz 24729/2015 NCRIs 25289/2015 z 15.7.2015 osvedčil priebeh dobrovoľnej dražby (opakovanej) nehnuteľností zapísaných na LV XXXX pre k.ú. C. J. v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných, ktoré boli priklepnuté za sumu 30.000 eur, pričom minimálne podanie bolo vo výške 39.900 eur.

Podľa správy (pôvodného) žalobcu zo 14.8.2015 o výkone záložného práva, predaj zálohu sa uskutočnil formou dobrovoľnej dražby dňa 15.7.2015 a identifikovaný záloh vydražila ako predmet dražby za najvyššie podanie 30.000 eur spoločnosť z Dunajskej Stredy identifikovaná v uvedenej správe. Náklady s výkonom záložného práva predstavovali 4.230,40 eur a po ich odpočítaní a odpočítaní pohľadávky prednostného veriteľa vo výške 2.604,46 eur, výťažok z predaja zálohu predstavoval sumu 23.165,14 eur (30.000 - 4.230,40 - 2.604,46), ktorý bol použitý na čiastočné upokojenie pohľadávky (pôvodného) žalobcu voči dlžníkom.

Žalobca (pôvodný) vyčíslil k 29.7.2015 svoju pohľadávku voči žalovaným zo zmluvy žalovaných o hypotekárnom úvere pre mladých č. 93941 sumou 30.522,26 eur, z ktorej na istinu pripadla suma 26.899,49 eur, na úrok pripadla suma 643,32 eur, na úrok z omeškania pripadla suma 1.510,91 eur a na poplatky pripadla suma 1.468,54 eur s tým, že aktuálna úroková sadzba úveru je 8,94 %. Súčasne k 29.7.2015 vyčíslil svoju pohľadávku voči žalovaným zo zmluvy žalovaných o spotrebnom úvere č. 705 167 sumou 1.675,52 eur, z ktorej na úrok pripadla suma 482,92 eur, na úrok z omeškania pripadla suma 553,56 eur a na poplatky pripadla suma 639,04 eur s tým, že aktuálna úroková sadzba úveru je 8,94 %.

2.2 Súd vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zo záložnej zmluvy podľa § 151a a nasl. OZ, podľa § 1 ods. 3 písm. a/ až d/ zákona č. 129/2010 Z.,z. v znení účinnom do 9.6.2013.

2.3. Ako vyplýva aj zo špecifikácie na čl. 127 súdneho spisu, žalovaní pri výške mesačnej splátky 66 eur uhradili na spotrebný úver č. 705167 úhrnom od 20.7.2013 do 8.4.2014 sumu 595,46 eur, z ktorej (pôvodný) žalobca započítal na istinu sumu 173,99 eur. Po 8.4.2014 žalovaní nerealizovali žiadnu úhradu. Úhradu žalovaného v 2. rade zo 16.12.2013 vo výške 182,44 eur (pôvodný) žalobca započítal na dlžný úrok zo splátok splatných 20.10.2013 a 20.11.2013 v úhrnnej výške 91,23 eur a na dlžnú istinu z uvedených dlžných splátok vo výške 40,77 eur ako aj na úrok z omeškania vo výške 0,45 eur a nasledujúcu splátku, a tak k uvedenému dňu (pôvodný) žalobca nevidoval ani dlžné úroky a ani dlžnú istinu.

2.4 Žalobca (pôvodný) dňa 13.1.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 10.2.2015, pričom žalovaným určil lehotu na úhradu pohľadávky do 9.2.2015 s tým, že pohľadávku z úverovej zmluvy č. 705167 ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti vyčíslil sumou vo výške 14.854,65 eur. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že dlh na predčasne zosplatennej istine, vrátane dlžnej istiny z neuhradených splátok splatných do 10.2.2015 (209,20 eur), predstavoval úhrnom sumu vo výške 13.726,02 eur, dlh na úroku zahrnutého v neuhradených splátkach splatných do 10.2.2015 predstavoval sumu vo výške 482,92 eur a 3,89% úrok z dlžnej istiny dlžných splátok, splatných do 10.2.2015, predstavoval sumu 3,55

eur. Žalobca (pôvodný) realizoval dňa 15.7.2015 výkon záložného práva, v rámci ktorého predal záloh zabezpečujúci pohľadávky z oboch úverov, pričom z výťažku dobrovoľnej dražby (30.000 eur), ktorej neplatnosti sa žiadny zo žalovaných postupom podľa § 21 ods. 2 zákona č. 572/2002 Z.z. nedovolal, po odpočítaní nákladov výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou vo výške preukázaných 4.230,40 eur (č.l. 161) a odpočítaní pohľadávky prednostného záložného veriteľa vo výške 2.604,46 eur, započítal na dlžnú istinu spotrebného úveru sumu 13.726,01 eur. V súvislosti s týmto úverom potom dlh žalovaných predstavuje okrem dlžného úroku vo výške 486,47 eur (482,92 + 3,55) aj úrok z omeškania vyčíslený z dlžnej istiny zahrnutej v omeškaných splátkach splatných od 23.4.2014 do 10.2.2015 a z dlžnej istiny, vrátane istiny úveru zahrnutej v predčasne zosplatených splátkach úveru, od 11.2.2015 do 21.7.2015 (žalobcom ohraničené obdobie) sumou v úhrnnej výške 312,72 eur, ktorá bola vypočítaná v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keď žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorej výška k 23.4.2014 ako aj k 14.5.2014 bola 0,25%, k 21.5.2014 až k 21.8.2014 bola 0,15% a k 10.9.2014 až k 11.2.2015 bola 0,05%.

2.5 Súd nárok žalobcu v súvislosti so spotrebným úverom č. 705167 považoval za dôvodný do výšky 799,19 eur (486,47 + 312,72). Za nedôvodný považoval v súvislosti s uvedeným spotrebným úverom nárok žalobcu v časti ďalšieho 3,89% úroku z istiny vo výške 13.726,02 eur od 11.2.2015 do 21.7.2015. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po márnom uplynutí lehoty splatnosti predčasne zosplatenj istiny úveru podľa názoru súdu, aj s poukazom na § 503 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., má veriteľ dlžníka nárok už len na úrok z omeškania, keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver, ktorou nepochybne úrok z úveru je, nezvyšuje a úrok je splatný v rovnakom čase, kedy je splatný aj zvyšok istiny poskytnutých peňažných prostriedkov, a to vo výške vyčíslenej do uvedeného času. Po splatnosti dlhu, v danom prípade do 10.2.2015, pôvodnému žalobcovi už podľa názoru súdu nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru, a preto súd nárok žalobcu v časti prevyšujúcej sumu vo výške 316,27 eur (312,72 + 3,55) z nároku žalobcu v žalobe označeného ako úrok z omeškania a uplatneného vo výške 553,56 eur zamietol ako nedôvodný, keď v takto (pôvodným) žalobcom uplatnenej sume je popri dôvodne uplatnenom úroku z omeškania vo výške 312,72 eur a dôvodne uplatnenom úroku z dlžnej istiny vo výške 3,55 eur, zahrnutý aj nárok na 3,89% úrok z istiny vo výške 13.726,02 eur za obdobie po účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti, teda od 11.2.2015 do 21.7.2015. Žalobca si v súvislosti so spotrebným úverom č. 705167 uplatnil aj nárok na poplatky vo výške 639,04 eur, z ktorej sumy pripadá na 3 upomienky po 25,- eur poplatok vo výške 75,- eur a za vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru poplatok vo výške 549,04 eur podľa čl. II zmluvy - 4% z istiny úverovej pohľadávky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

Súd nárok žalobcu v časti uvedených poplatkov nepovažoval za dôvodný majúc za to, že žalovaných ako dlžníkov nie je možné sankcionovať za výkon práva žalobcu podľa § 565 OZ ako veriteľa. Podľa názoru súdu ani neboli splnené podmienky na zaťaženie žalovaných takýmto poplatkom, keď čl. II Zmluvy o spotrebnom úvere upravoval poplatky za predčasné splatenie úveru vo výške 4% z predčasne splatenj istiny, pričom tento poplatok mal byť splatný pred predčasným splatením úveru, okrem predčasného splatenia úveru na podnet dlžníka podľa § 75 ods. 6 zákona o bankách. V danom prípade však nedošlo k predčasnému splateniu úveru, ale došlo (len) k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaní ako spotrebiteľia nemali možnosť zasiahnuť do textu formulára zmluvy, podľa čl. II ktorého poplatok za upomienku predstavoval sumu vo výške 25,- eur, súd túto zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ a s poukazom na § 53 ods. 5 OZ za neplatnú, keď z činnosti súdu je známe, že žalobca mal vo všetkých formulároch úverových zmlúv zahrnutý aj takýto poplatok, pričom žalobca nepreukázal, že by sa na zmluvnej podmienke o povinnosti platiť poplatky aj za upomienky so žalovanými individuálne dohodol.

2.6 Ako vyplýva aj zo špecifikácie na čl. 127 súdneho spisu, žalovaní uhradili na hypotekárny úver č. 93941 úhrnom od 10.7.2013 do 18.8.2014 sumu 2.264,13 eur, z ktorej žalobca započítal na istinu sumu 696,37 eur. Po 18.8.2014 žalovaní nerealizovali žiadnu úhradu. Úhradu žalovaného v 2. rade zo 16.12.2013 vo výške 431,28 eur žalobca započítal na dlžný úrok zo splátok splatných 10.11.2013 a 10.12.2013 v úhrnnej výške 183,11 eur a na dlžnú istinu z uvedených dlžných splátok vo výške 196,49 eur ako aj na úrok z omeškania vo výške 1,68 eur a nasledujúcu splátku, a tak k uvedenému dňu žalobca nevidoval ani dlžné úroky a ani dlžnú istinu.

2.7 Žalobca dňa 13.1.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 10.2.2015, pričom dlh na predčasne zosplatennej istine, vrátane dlžnej istiny z neuhradených splátok splatných do 10.2.2015 (454,72 eur) predstavoval úhrnom sumu vo výške 36.338,61 eur, dlh na úroku zahrnutého v neuhradených splátkach splatných do 10.2.2015 predstavoval sumu vo výške 643,32 eur a 3,89% úrok z dlžnej istiny z omeškaných splátok splatných do 10.2.2015 predstavoval sumu 5,74 eur. Žalobca realizoval dňa 15.7.2015 výkon záložného práva, v rámci ktorého predal záloh zabezpečujúci pohľadávky z oboch úverov, pričom z výťažku dobrovoľnej dražby, ktorej neplatnosti sa žiadny zo žalovaných postupom podľa § 21 ods. 2 zákona č. 572/2002 Z.z. nedovolal, započítal na dlžnú istinu hypotekárneho úveru zostávajúcu sumu výťažku vo výške 9.439,12 eur (30.000 - 4.230,40 - 2.604,46 - 13.726,02). V dôsledku toho suma dlžnej istiny klesla na 26.899,49 eur (36.338,61 - 9.439,12). V súvislosti s týmto hypoúverom potom dlh žalovaných predstavuje okrem dlžnej istiny vo výške 26.899,49 eur a dlžného úroku vo výške 649,06 eur (643,32 + 5,74) aj úrok z omeškania z dlžnej istiny zahrnutej v omeškaných splátkach splatných od 15.8.2014 do 10.2.2015 a z dlžnej istiny, vrátane istiny úveru zahrnutej v predčasne zosplatených splátkach úveru, od 11.2.2015 do 21.7.2015 a od 22.7.2015 zo sumy zníženej o časť výťažku z dražby až do 29.7.2015 (keď žalobca si, napriek tabuľke H na čl. 116, v ktorej vyčíslil úrok z omeškania až do 4.1.2016, uplatnil duplicitne nárok na ďalší úrok z omeškania v žalobnom petite od 30.7.2015) vyčíslený v úhrnnej výške 847,09 eur, ktorá bola vypočítaná v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keď žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorej výška k 15.8.2014 bola 0,15% a k 10.9.2014 až k 21.7.2015 bola 0,05%.

2.8 Súd nárok žalobcu v súvislosti s hypotekárnym úverom č. 93941 považoval za dôvodný do výšky 28.395,64 eur (26.899,49 + 649,06 + 847,09). Za nedôvodný súd považoval v súvislosti s uvedeným hypotekárnym úverom nárok žalobcu v časti ďalšieho 3,89% úroku z istiny vo výške 26.899,49 eur od 11.2.2015 do zaplatenia s poukazom na § 503 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. z dôvodov uvedených pri spotrebnom úvere. Od 11.2. 2015 podľa názoru súdu žalobcovi nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru, a preto súd nárok žalobcu v časti prevyšujúcej sumu vo výške 852,83 eur (847,09 + 5,74) z nároku žalobcu v žalobe označeného ako úrok z omeškania a uplatneného vo výške 1.510,91 eur zamietol ako nedôvodný, keď v takto žalobcom uplatnenej sume je popri dôvodne uplatnenom úroku z omeškania vo výške 847,09 eur a dôvodne uplatnenom úroku z dlžnej istiny omeškaných splátok vo výške 5,74 eur, zahrnutý aj nárok na 3,89% úrok ročne z istiny vo výške 36.338,61 eur za obdobie po účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti, teda od 11.2.2015 do 21.7.2015 vo výške 628,25 eur a zo sumy 26.899,49 eur za obdobie od 21.7.2015 do 4.1.2016 vo výške 473,78 eur (tabuľka G na čl. 116), avšak žalobným petitom si žalobca uplatnil nárok na ďalší 3,89% úrok ročne zo sumy 26.899,49 eur od 30.7.2015 až do zaplatenia, a to napriek tomu, že si jeho časť uplatňuje duplicitne, aj vo vyčíslenej sume úroku z omeškania, Obdobne si žalobca duplicitne uplatnil aj nárok na úrok z omeškania, čo súd zohľadnil pri výpočte dôvodnosti jeho vyčíslenej časti.

Žalobca si v súvislosti s hypotekárnym úverom uplatnil aj nárok na poplatky vo výške 1.468,54 eur, z ktorej sumy pripadá na poplatok za kvitanciu suma vo výške 15,- eur a za vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru poplatok vo výške 1.453,54 eur podľa čl. II zmluvy - 4% z istiny úverovej pohľadávky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Súd nárok žalobcu v časti uvedených poplatkov nepovažoval za dôvodný majúci za to, že žalovaných ako dlžníkov nie je možné sankcionovať za výkon práva žalobcu podľa § 565 OZ ako veriteľa. Navyše, podľa názoru súdu ani neboli splnené podmienky na zaťaženie žalovaných takýmto poplatkom, keď čl. II Zmluvy o spotrebnom úvere upravoval poplatky za predčasné splatenie úveru vo výške 4% z predčasne splatenej istiny, pričom tento poplatok mal byť splatný pred predčasným splatením úveru, okrem predčasného splatenia úveru na podnet dlžníka podľa § 75 ods. 6 zákona o bankách. V danom prípade však nedošlo k predčasnému splateniu úveru, ale došlo (len) k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaní ako spotrebiteľia nemali možnosť zasiahnuť do textu formulára zmluvy, podľa čl. II ktorého poplatok za kvitanciu predstavoval sumu vo výške 15,- eur, súd túto zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ a s poukazom na § 53 ods. 5 OZ za neplatnú, keď z činnosti súdu je známe, že žalobca mal vo všetkých formulároch úverových zmlúv zahrnutý aj takýto poplatok, pričom žalobca nepreukázal, že by sa na zmluvnej podmienke o povinnosti platiť poplatky aj za kvitanciu so žalovanými individuálne dohodol. Iné neprijateľné zmluvné podmienky v súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu súd, napriek poukazovaniu žalovaného v 2. rade na rozhodnutie Ústredného inšpektorátu SOI č. SK/0215/99/2014 z 11.3.2014, nemal za preukázané.

2.9 Z dôvodu, že obe zmluvy žalovaných sú považuje za spotrebiteľské zmluvy, žalobcovi nevznikol nárok ani na uplatnenú paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. vo výške 40,- eur podľa § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., a to s poukazom na § 369c ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb.

2.10 Pretože žalovaní svoj peňažný záväzok riadne a včas neuhradili, dostali sa do omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si uplatnil nárok na 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy dlžnej istiny hypotekárneho úveru vo výške 26.899,49 eur od 30.7.2015 do zaplatenia. Žalobcovi, s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., vznikol nárok na takto uplatnený úrok z omeškania, keď v sume prísudku vo výške 28.395,64 eur je zahrnutý úrok z omeškania vo výške 847,09 eur len za dobu do 29.7.2015 vrátane.

2.11 Súd oboch žalovaných zaviazal na plnenie spoločne a nerozdielne, keďže žalovaní čerpali oba úvery spolu, počas trvania manželstva, preto sú s poukazom na § 145 ods. 2 OZ povinní splniť záväzky z oboch úverových zmlúv svojmu veriteľovi spoločne a nerozdielne, bez ohľadu na skutočnosť, že ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 8.4.2014. Spoločný záväzok oboch (už bývalých) manželov ako dlžníkov veriteľa, ktorým je žalobca, preto nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ako to tvrdil žalovaný v 2. rade

2.12 Súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že v konaní procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 81,12% náhradu trov konania, k úhrade ktorej súd zaviazal oboch žalovaných s tým, že z takto priznanej náhrady trov konania uložil žalovanej v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/3 z dôvodu, že táto nárok žalobcu nepopierala a jej správanie v konaní nebolo príčinou vzniku ďalších trov v súvislosti s obranou žalovaného v 2. rade, ktorého súd preto zaviazal na zaplatenie 2/3 z priznanej náhrady trov konania.

3. Na návrh žalobcu súd uznesením zo dňa 15.11.2017 rozhodol, že v konaní pokračuje so spoločnosťou Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, Žilina v postavení žalobcu.

4. Žalobca napadol odvolaním zamietajúci výrok rozsudku z 25.5.2017 v časti žalovaného úroku a úrokov z omeškania s tým, že navrhol uložiť žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi 3,89% úrok ročne zo sumy 26.899,49 eur od 30.7.2015 do zaplatenia a kapitalizovaný úrok z istiny vo výške 13.726,02 eur od 11.2.2015 do 21.7.2015 vo výške 237,31 eur. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č.k. 7Co/34/2018-296 z 29.3.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.1 Podľa odôvodnenia uvedeného rozhodnutia Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie v tom, že žalobcovi patria po splatnosti úveru iba úroky z omeškania a nie aj úrok z úveru. Pre určenie zmluvných práv a povinností je potrebné vychádzať najmä z obsahu úverovej zmluvy, ktorá upravuje práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov, napr. úrokov z úveru. Nepochybne však jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú súdnej kontrole z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Zmluvný úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv ani omeškanie dlžníka, ktoré navyše zakladá vznik nových sankčných záväzkov. Okrem iného odvolací súd poukazuje na znenie článku IV. ods. 5 zmluvy o spotrebnom úvere a na čl. IV. ods. 5 zmluvy o hypotekárnom úvere, v zmysle ktorých sa žalovaní zaviazali zaplatiť dohodnuté úroky a úroky z omeškania z nesplatených peňažných prostriedkov, ako pred, tak aj po splatnosti úveru.

4.2 V tejto veci splatnosť úveru vyhlásil žalobca z dôvodu neplnenia povinností žalovaných ako dlžníkov riadne poskytnutý úver splácať. Ak by od momentu predčasnej splatnosti úveru už dlžník nebol povinný platiť úroky, potom by veriteľovi nebola priznaná odplata (odmena) a za poskytnutie finančných prostriedkov by už dlžník neplatil žiadnu sumu. Predčasná splatnosť úveru je sankciou za porušenie povinností dlžníka. Odvolací súd poukazuje na to, že úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neustanovuje, za akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškani s plnením svojho

záväzku, pretože istinu v zjednanej lehote splatnosti veriteľovi nevráti. Zmluvné úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný platiť ich od okamihu reálneho poskytnutia peňazí až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na rozdiel od toho úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškania so splatením istiny a veriteľ ich môže požadovať, i keď neboli dojednané (§ 517 ods. 2 OZ). Pritom platí, že môžu existovať popri sebe (obdobne aj uznesenie NS ČR 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.08.2014).

4.3 Odvolací súd dodáva, že nepriznanie úrokov po realizácii oprávnenia veriteľa na zosplatenie úveru z dôvodov porušovania povinnosti dlžníkom nie je odstránením nerovnováhy medzi spotrebiteľom a dodávateľom (poskytovateľom úveru), ale dostáva poskytovateľa úveru do horšieho postavenia, aké mal pred využitím oprávnenia na "zosplatenie úveru". Naopak porušenie povinnosti dlžníka z úverovej zmluvy vedúce k realizácii oprávnenia veriteľa od zmluvy odstúpiť alebo úver zosplatiť ho dostáva do výhodnejšieho postavenia (nemusí ďalej veriteľovi plniť úroky), keď si vlastne dlžníci zlepšia "porušovaním povinnosti" svoje postavenie v úverovom vzťahu.

4.4 Súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku žalobcu na zmluvný úrok od zosplatenia úveru vychádzal z toho, že jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia. Takto si veriteľ môže uplatňovať po zosplatení úveru iba zákonný úrok z omeškania. V tomto smere odvolací súd poukazuje v prvom rade na to, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti nie je možné zistiť, na základe čoho dospel k záveru, že žalobcom poskytnuté finančné prostriedky sa úročia iba do konca predčasnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie v tomto smere neuviedol akým právnym predpisom sa riadil, keď prijal záver, že žalobca a žalovaný si dohodli úrok do splatenia dlhu iba počas existencie úverovej zmluvy a po zosplatení celej sumy zostatku úveru nepatrí žalobcovi zmluvný úrok. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

5. Po zrušení odvolaní žalobcu napadnutej časti zamietajúceho výroku v poradí prvého rozsudku odvolacím súdom, predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie 3,89% úrok ročne zo sumy 26.899,49 eur od 30.7.2015 do zaplatenia a kapitalizovaný úrok z istiny vo výške 13.726,02 eur od 11.2.2015 do 21.7.2015 vo výške 237,31 eur .

6. Súd opätovne pojednával vo veci dňa 8.8.2019.

Súd nevyhovel návrhu splnomocnenej zástupkyne žalovaného v 2. rade na odročenie pojednávania z dôvodu, že v jej prípade nebola dodržaná päť dňová lehota podľa § 178 ods. 2 CSP. Pôvodnej právnej zástupkyňi žalovaného v 2. rade bolo predvolanie na pojednávanie vytyčené na 8.8.2019 doručené ešte 17.6.2019, pričom táto právna zástupkyňa podaním doručeným 5.8.2019 súdu oznámila, že bola nútená vypovedať klientovi plnú moc z dôvodu nespôlpráce a znemožnenia prípravy na pojednávanie. Preto súd dôvod uvedený splnomocnenou zástupkyňou žalovaného v 2. rade nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania.

7. Žalobca zotrval na uplatnenom nároku, pričom spresnil, že nárok v časti o zaplatenie kapitalizovaného úroku vo výške 237,31 eur je nárokom zo spotrebného úveru.

7.1 Splnomocnený zástupca žalovaného v 2. rade uviedol, že trvá na tom, že úverové prostriedky sa úročia len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

7.2 Právny zástupca žalovanej v 1. rade poukázal na nejednotné rozhodovania súdov v podobných veciach. Uviedol, že pokiaľ odvolací súd chcel rozhodnúť inak a proti rozhodnutiam iných senátov Krajského súdu v Nitre, mohol požiadať o zjednocujúce stanovisko. Ďalej uviedol, že je v rozpore s princípom právnej istoty a vôbec právneho štátu rozhodovať rozdielne v obdobných veciach. Na podporu správnosti záverov súdu prvej inštancie v zrušenom rozsudku právny zástupca žalovanej v 1. rade poukázal na rozhodnutia iných súdov a to okrem rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98, aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/53/2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014, sp. zn. 1Co/30/2012 a v súvislosti s týmto rozhodnutím aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/108/2014, sp. zn. 9Co/343/2016,

Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/975/2015. Ďalej právny zástupca žalovanej v 1. rade navrhol pri rozhodovaní o trovách konaniach prihladiť na postoj žalovanej v 1. rade v konaní, ktorý nezapríčinil zbytočné pojednávania vo veci a nárast trov vynaložených v konaní.

8. Odvolací súd zrušil odvolaním žalobcu napadnutú časť zamietajúceho výroku v poradí prvého rozsudku vo veci podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP. Keďže strany sporu nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, súd opätovne vykonal vo veci dokazovanie listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, pričom jednotlivé zmluvné podmienky podrobil súdnej kontrole z hľadiska ochrany spotrebiteľa.

9. V súvislosti so spotrebným úverom č. 705167 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.675,52 eur, ktorá podľa žaloby pozostáva z úroku vo výške 482,92 eur, z úroku z omeškania vo výške 553,56 eur a z poplatkov vo výške 639,04 eur.

Súd v poradí prvým rozsudkom žalobcovi z takto uplatneného nároku priznal sumu vo výške 799,19 eur, ktorá pozostáva zo žalobcom uplatneného dlžného úroku vo výške 482,92 eur ako aj z úroku z omeškania vo výške 312,72 eur a navyše aj z 3,89% úroku z dlžnej istiny dlžných splátok, splatných do 10.2.2015, vo výške 3,55 eur. Teda súd žalobcovi v súvislosti so spotrebným úverom č. 705167 priznal právoplatne úrok v žalobou uplatnenej výške.

Žalobca si napriek tomu ešte uplatňuje nárok na úrok vo výške 237,31 eur vyčíslený za obdobie od 11.2.2015 do 21.7.2015 zo sumy 13.726,02 eur s tým, že nárok na tento úrok bol podľa vyjadrenia žalobcu na čl. 105 súdneho spisu súčasťou nároku žalobcu na úrok z omeškania uplatnený žalobou vo výške 553,56 eur zo sumy celkovej pohľadávky žalobcu zo zmluvy č. 705167 vo výške 1.675.52 eur.

10. Žalobca dňa 13.1.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť oboch úverov k 10.2.2015.

11. Podľa čl. IV ods. 5 oboch zmlúv „Ak Dlžník nezaplatí riadne a včas anuitnú splátku alebo splátku Úveru a/alebo úrokov a/alebo Poplatky podľa tejto Zmluvy, je povinný zaplatiť Veriteľovi Úrok z omeškania z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania (prvý pracovný deň po Platobnom dni) až do zaplatenia. Výška Úroku z omeškania je dohodnutá v čl. 2 tejto Zmluvy (poznámka súdu 5,75% p.a.). Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností platí, že vznikom povinnosti platiť Úrok z omeškania povinnosť platiť dohodnuté úroky nezaniká.“.

Podľa názoru konajúceho súdu, uvedené zmluvné ustanovenie upravuje nárok veriteľa na úrok z omeškania v prípade omeškania s úhradou splátky, v ktorej je zahrnutá aj splátka úroku. Preto je nepochybné, že dlžníkovi, ktorý je v omeškani, vznikom povinnosti platiť úrok z omeškania z dlžnej splátky nezaniká povinnosť platiť veriteľovi aj úrok zahrnutý v dlžných, resp. nasledujúcich splátkach. Právo veriteľa uplatňovať si súbežne nárok na splatné, zmluvne dohodnuté, úroky z úveru a aj na úroky z omeškania nie je žiadnym zákonným ustanovením vylúčené a táto dovolenosť sa aj v danom prípade premietla vo vyhovujúcom (a už právoplatnom) výroku v poradí prvého rozsudku z 25.5.2017.

12. V ustanovení § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je upravený začiatok doby, od ktorej je dlžník povinný platiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky v dojednanej výške. V ustanovení § 503 Obchodného zákonníka je zákonom upravená splatnosť úrokov z poskytnutých (použitých) peňažných prostriedkov.

Podľa § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

13. Pokiaľ žalobca postupom podľa § 565 OZ vyhlásil predčasnú splatnosť oboch úverov k 10.2.2015, podľa názoru súdu s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka zostal nepreukázaným nárok žalobcu na vyčíslený úrok zo zmluvy č. 705167 prevyšujúci sumu 486,47 eur a na 3,89% úrok ročne zo sumy 26.899,49 eur od 30.7.2015 do zaplatenia v súvislosti so zmluvou č. 93941. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka dochádza k zmene obsahu záväzku spotrebiteľa ako dlžníka, ktorý stráca výhodu splátok splatných do termínu konečnej splatnosti. Po vyhlásení predčasnej splatnosti

úveru čerpané peňažné prostriedky už dlžník nemá právo užívať po dobu pôvodne v úverovej zmluve dohodnutú - do konečnej splatnosti, ale dlžnú sumu čerpania musí dlžník vrátiť veriteľovi predčasne s úrokmi, ktoré sa jej týkajú, keďže splatnosť zvyšku čerpaných úverových prostriedkov a úroku, ktorý sa tohto zvyšku týka, nastala s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ, v danom prípade k 10.2.2015. Potom veriteľovi, s poukazom na § 503 ods. 1 posledná veta Obchodného zákonníka patria, spolu s dlžnou úverovou istinou (v danej veci už právoplatne prisúdenou), dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe oboch zmlúv vo výške vyčíslenej ku dňu ich predčasnej splatnosti, teda vo výške vyčíslenej k 10.2.2015, kedy nastala ich splatnosť. Súd o tejto časti nároku žalobcu už právoplatne rozhodol, keď uplatnený nárok žalobcu na vyčíslenú dlžnú úverovú istinu a na dlžný úrok vyčíslený ku dňu predčasnej splatnosti (k 10.2.2015) považoval za dôvodný a žalobcovi ho priznal vo vyhovujúcom výroku v poradí prvého rozsudku vo veci. Za omeškanie dlžníka s úhradou predčasne splatného úveru spolu so splatným úrokom veriteľovi vzniká nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa názoru súdu, právnu úpravu z § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka nemožno vykladať tak, že veriteľovi dlžníka vzniká za dobu po predčasnom zosplatnení (dlžnej) sumy čerpaných úverových prostriedkov podľa § 565 OZ, ktoré má za následok aj splatnosť úroku, nárok na (ďalší) úrok, keďže citované zákonné ustanovenie jednoznačne upravuje moment splatnosti úrokov z dlžnej sumy čerpaných úverových prostriedkov. Z uvedeného vyplýva, že splatnosť úrokov súvisí so záväzkom (predčasne) vrátiť čerpané peňažné prostriedky a nie s momentom reálneho zaplatenia čerpaných peňažných prostriedkov, s výnimkou predpokladanou v § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka.

13.1 Navyše, zaviazanie žalovaných na zaplatenie odplaty v podobe priznania uplatnených úrokov z dlžnej istiny aj za obdobie po predčasnej splatnosti úveru (k 10.2.2015) do nešpecifikovanej budúcnosti v prípade zmluvy č. 93941 by bolo v rozpore s § 53 ods. 6 OZ, keď by takáto odplata, majúca súvis aj s lehotou splatnosti, nepochybne prevýšila najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pokiaľ si žalobca uplatnil v súvislosti so zmluvou č. 705167 popri už priznanom úroku vo výške 482,92 eur aj úrok z omeškania vo výške 553,56 eur (celkom 1.036,48), v ktorom mal byť zahrnutý aj zmluvný úrok za obdobie do 21.7.2015, a súd z takto uplatnených nárokov považoval žalobu za dôvodnú v poradí v prvom rozsudku právoplatne do výšky 799,19 eur (482,92 + 3,55 + 312,72), pričom rozdiel medzi uplatneným nárokom a prísudkom predstavuje (len) sumu 237,29 eur (482,92 + 553,56 - 799,19), žalobca ani nešpecifikoval čo predstavuje rozdiel 0,02 eur medzi uplatneným nárokom na úroky vyčíslené vo výške 237,31 eur a zostatkom pôvodne žalobou uplatneného nároku vo výške 237,29 eur.

13.2 Názor konajúceho súdu o (ne)dôvodnosti nároku žalobcu na ďalší úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je v súlade s rozhodnutiami iných (a vyšších) súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/355/2017 - 85 z 11.4.2018, č.k. 6Co/179/2017 - 71 z 13.12.2017, č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, sp. zn. 9Co/255/2017 z 15.3.2018, sp. zn. 5Co/112/2018 z 27.3.2019, sp. zn. 5Co/68/2018 z 30.1.2019, sp. zn. 25Co/94/2018 z 20.3.2019, uznesenie sp. zn. 9Co/147/2018 zo 14.2.2019, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s ním aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru.

Názor konajúceho súdu je zhodný s názorom zaujatým aj v odbornej právnickej literatúre - PAGÁČ, L. Komentár k § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. In: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015 str. 2293 („Podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania. Takýto záver je logický, pretože z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. V opačnom prípade by na ťarchu účastníka dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z pôžičky, jednak úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo ak veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ. Po splatnosti pohľadávky možno požadovať len úroky z omeškania. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou, podľa

ktorej má veriteľ právo na zmluvné úroky aj počas doby, po ktorú je dlžník v omeškaní s vrátením pôžičky, pretože aj počas tejto doby veriteľ nemá možnosť so svojimi prostriedkami nakladať a dlžník by mal mať povinnosť kompenzovať veriteľa za celý čas, po ktorý istinu skutočne užíval až do jej faktického vrátenia veriteľovi. Sankciou za omeškanie dlžníka, motiváciou, čo najskôr pohľadávku zaplatiť, ale aj kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať istinu, sú od okamihu, ako sa dlžník dostane do omeškania, úroky z omeškania. Aj dohody, ktoré obsahujú právo veriteľa na zmluvné úroky za čas omeškania dlžníka, odporujú účelu zákona, a preto ich treba považovať za neprípustné.“).

S poukazom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti súd žalobu v zostávajúcej časti uplatnených nárokov zamietol.

14. V spore bol žalobca len čiastočne úspešný (90,56%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny a v časti nákladov je úspechom žalovaných (9,44%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že v konaní procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 81,12% náhradu trov konania. Žalovaní sú solidárnymi dlžníkmi žalobcu, a tak pasívne vecne legitimovaným je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Obaja žalovaní tvoria samostatné spoločenstvo v zmysle § 76 CSP, v ktorom každý zo žalovaných koná sám za seba, a tak k úhrade priznanej náhrady trov konania súd zaviazal oboch žalovaných s tým, že z takto priznanej náhrady trov konania je žalovaná v 1. rade, ktorá nárok žalobcu nepopiera až do 8.8.2019 a jej správanie v konaní nebolo príčinou vzniku ďalších trov v súvislosti s obranou žalovaného v 2. rade, povinná zaplatiť žalobcovi 27,04 % náhradu trov celého konania (1/3 z 81,12%) a žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 54,08 % náhradu trov celého konania (2/3 z 81,12%).

15. Lehotu na plnenie súd žalovaným určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.